

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 Lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri foarte moderate.

Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

O dorință.

Din incidentul instalării comitetului suprem Ladislau Mara, în 3 Martie, la Deva, membri români ai congregației comitatului Hunedoarei au un prea potrivit privilegiu de a se revedea în număr după puțină vreme, și a-și arăta unii altora frățeste părerile asupra mersului treburilor noastre românești în comitat.

Cea mai ferbinte dorință a noastră, a celor ce n'am abzis încă de nădejdea, de a vedea înșiruită o ceată mai însemnată de luptători români în acest comitat, este: că de data asta nici un membru român să nu rămână acasă, ci cu toții să vină la Deva, întrucât se poate încă din preseară, iar întrucât nu, tot insul să fie acolo des de dimineață, ca încă înainte de ședința de instalare, să ne putem revedea și înțelege atât asupra ținutei noastre față de actul dela ordinea zilei, cât și asupra felului cum are a se organiza clubul românesc comitatens peste tot.

În adunarea dela Orăștie ținută la 31 Ian. a. c. s'au făcut întâii pași în această direcție, de către cei 18 membri ce au fost prezenți. Cum însă afară de aceștia, noi mai avem doar încă 40-50 membri români în congregație, cari în urma independenței lor, pot lua parte activă și frumoasă la luptele congregaționale, dar cari din cauza timpului nepotrivit ori a îndepărtării, n'au putut veni la Orăștie, ar fi foarte de dorit, ca acum să ne vedem cu toții la un loc, să auzim nemijlocit părerea și chibzuiala tuturor, ca lucrările mai departe ale clubului să poată fi conduse spre mulțumire generală, și mai presus de toate așa, cum recere binele și cinstea neamului nostru atât de numeros în acest mare comitat!

Și cum știm că, dacă nu alt interes, dar curiositatea macar, va aduce la 3 Martie pe foarte mulți la Deva, — rugăm pe toți cei cu inimă pentru cinstea luptei poporului nostru, ca, — neașteptând alt avis ori chemare, să caute să se întâlnească în dimineața de 3 Martie la 7 ore în casa română, ori în alt loc ce se va găsi potrivit, spre a lua acolo în frățescă înțelegere oarecari hotărâri bărbătești privitor la ducerea în viitor a luptelor noastre comitatense.

Frații noștri din Zarand sunt foarte dornici de o atare întâlnire, ei vor veni aproape toți, să vie și cei din alte părți!

La revedere deci la Deva!

ROMÂNUL
dee-și votul la Român!
— Alegea dela Nădlac —

In 5 Martie va fi alegere de deputat la Nădlac. Guvernul și Kossuthiștii se bat în capete. Câți-va domni Români, groși altfel la pungă, dar și mai groși la ceață, — s'au făgăduit de coadă de topor lui Tisza, în schimbul unor oase grase de ros ce li-s'au făgăduit. Și de va birui candidatul lui Tisza, numai cu voturi românești poate birui.

Românii cei buni însă, facă așa: se-și pună din sinul lor un candidat român, și toți să voteze cu acela. Nici un guvernul, nici cu Kossuthiștii! Că vor cădea, n'are să zică. Să arate că ei nu vor să mai împingă la carere streine, unele ca altele mai rele pentru noi!

Când, altădată, se vor putea uni cu Slovacii, vor putea apoi chiar scoate ales un naționalist.

Pentru astăzi e destul și atâta: Tisza să vadă că pe Români n'are la ce conta, că Români, cunoscându-l, nu-și pun încrederea în el, ba și unde a avut spriginul lor, azi i-să detrage, căci se deșteaptă Români!

Deșteaptă-te Române!

Din Zarand.

Balul gimnasului. — O chestie eam uitată: chestia completării acestui gimn. —

Brad, Febr. 1904.

În 14 Febr. s'a ținut balul corpului profesoral dela gimnaziul din Brad în favorul Fondului elevilor morboși dela gimnaziu.

Fondul acesta s'a înființat la anul 1885 prin darea unei reprezentări teatrale, la inițiativa unui profesor gimnazial. Prin contribuiri marimoase, mai ales din partea institutelor de credit, s'a ridicat fondul la o stare destul de îmbucurătoare și se va ridica și va putea și mai mult acoperi lipsele elevilor bolnavi, alături cu „Masa studenților“.

Ce e drept, avem pe lângă gimnaziul nostru frumoase instituțiuni, cari își revarsă binefacerile asupra elevilor, dar ar fi acum timpul suprem, ca acest gimnaziu să nu mai fie lăsat se vegeteze numai cu 4 clase. E datorința Reprezentanței și a tuturor parochiilor din fostul Zarand, să contribuiească ele întâiu, ca să animeze pe toți Români de bine, precum și pe cele 3 diocese gr-or. la contribuiri, ca să se completeze opera bărbăților noștri de pie memorie!

Gimnaziul din Brad nu e numai al Zarandenilor, el este și trebuie să fie al tuturor Românilor, cari trebuie odată, cu toții ca unul, să se însuflească și afle mijloacele pentru întregirea lui și cu clasele superioare!

Bradul e în Zarand un centru, de care tot Românul bun trebuie să țină samă și să nu treacă ușor peste el la ordinea zilei, cum s'a trecut d. e. peste apelul onoratului d. P. Călcianariu adv., publicat în „Tribuna“ din Sibiu, privitor la completarea gimnaziului din Brad, pentru care scop d-sa a și contribuit o sumă frumoasă, dorind să ajungă acele zile, când gimnaziul pomenit se-și sârbeze, ca complet, jubileul, ca cel din Brașov.

Să avem voință și energie și din greutate ajutor vom face!

Ei. Dar m'am abătut cu vorba dela bal. Ce era să spun e, că balul a reușit bine! Oaspeți aleși și mulți. Venitul frumos. Armonia aduce cu sine binecuvântare! Și acum să nedeze D-zeu și celelalte dorite!

V. B.

Singurul „leac“.

Pe „părinții patriei“ ear' i-au apucat grijile de viitorul populației acestei țări. Li înspăimântă faptul, că an de an emigrarea, părăsirea țării de către locuitorii mai sâraci, dar' cei mai harnici ca brațe muncitoare, ia întinderi tot mai mari.

Înțelepții din dietă au venit cu tot felul de propuneri pentru împedecarea acestei triste părăsiri a țării de către atât de multe brațe muncitoare. Și care de care se arată mai sfătos în alegerea mijloacelor de stânginare a reului.

Unii zic să se aducă o lege, care să înăsprească din cale afară puțința de a trece în țări străine. La asta chiar un ziar unguresc zice, că ar însemna tocmai atâta, cât a face din țeară o temniță mare, fără însă a îngriji ca robii din ea să aibă și ce mânca!

Alții, — patrioți de aceștia răsunători, mai ales de cei de prin părțile locuite de naționalități, zic că statificarea administrației ar aduce mântuirea, că adecă să nu mai fie în țeară, cum sunt azi, și slujbași comunali și comitatensii, ci toți de stat! Statul să denuască pe toți, c'apoi o fi mai bine, că cei aleși azi de o comuna ori de comitat, prea-s ori lăsători ori nedrepti, dedați la mișelii cu poporul. Firește e o prostie și cererea asta. Doar statul tot pe aceiași oameni va fi silit să se bizue, pe cari azi comitatele, și omul de nimic tot așa rămâne, de-i pui pe cap căciula de-a statului ori de-a comitatului ori de-a satului! Prin asta firește nu vrem să zicem că administrația de azi nu are parte bună în fugirea oamenilor din țeară! Din contră, suținem și noi, că pe mulți îi împinge la emigrare chiar administrația păcătoasă din partea locului, care pe unul îl sârăcește, pe altul îl nedreptățește încât se simte ca în iad și pleacă ca să scape de el! Vrem numai să spunem, că nici cu slujbașii statului, când va fi statificată administrația, n'avem nădejde să fie mai bine!

Alt rând de deputați zic: pricina sunt agenții de emigrare, trimiși de corăbii ca să îndemne pe oameni a pleca. Iarăși nu-i de tot drept. Or fi ei și aceia icoale, dar' în cele mai multe locuri agenții sunt înșiși cei duși în lumi străine și norocul lor și mulțumirea acolo! Că trimite câte-un simplu pâlmas mers în America 200—400—600 fl. ba și mai mult pe an acasă!, și scrie voios că acolo nu-l prigonește nime pentru limba lui și pentru legea și portul lui! Aude un vecin, aude altul. Nu-i mai trebuie alt agent. Pleacă și el. Și multora le e bine pe acolo, deși doar' și mai multora le umblă rău, dar' le e rușine să spună, tac și înghit și se pierd ca vai de ei, fără frați, fără surori, ca tocmai căzuți din nori!

Un singur deputat, Ludovic Bornenisa, a nimerit adevărul, când în una din ședințele dietei le-a

spus-o soților sei legiuitori, că nici una, nici alta, ci singură sârăcia, lipsa de venite, este pricina că poporul își părăsește casa și masa! Și a zis: Aici căutați vindecarea, și atunci ați scăpat de marele necaz! Dați de lucru oamenilor, folosiți puterile lor, brațele lor, și în schimb dați-le câștig, să facă aici sutele pe care le face în lumi străine, ori și măcar mai puțin și atunci vor șede frumos cu toții acasă!

Și se pare că guvernul lui Tisza pe punctul acesta de vedere s'a și pus în treaba asta, că el, precum spune o foaie ungurească, chiar pregătește un plan de lege, prin care cere 250 milioane pentru lucrări publice, investiții în întreprinderi și fabrici și altele. Și va da de lucru multora cari azi, în lipsă de lucru, pornesc cu băta-n mână.

Firește, cine s'ar și îndoi despre asta?, de lucru va da mai ales necăpătuțiilor sei Sécui și altora de o viță cu ei, și numai ici-colea va avea și poporul român ori slovac ori sârb ceva folos de lucrul acesta.

De aceea noi nu vedem nici în aceasta mântuirea poporului! Căci chiar de s'ar ajutara toate popoarele la fel, totuși e lucru slab: Statul face datorii nouă, ca să aibă cu ce lucra. Întreprinderile nu i-se rentează nici lui prea-prea, se trezește cu datorii mărite și trebuie să îngreuneze de nou birurile și să apese de nou popoarele!

Noi mântuirea am vedea-o în un pas bărbătesc făcut de cărmuitorii statului spre crutare pe toată linia, cum făcu de pildă România în anii din urmă, prin ce își întări finanțele așa, că o duce cu bine, fără datorii nouă, ba chiar cu însemnate crutări și stingeri de datorii! Așa, ca mâne se mai poată ușura dările și birurile și aruncurile cele fără număr, sub greutatea cărora cade grăpă bietul popor.

În aceasta vedem noi adevărul singur leac pentru marea mizerie a emigrărilor, ca și a socialismului și a altor rele ce ne destramă și alungă poporul!

Austro-ung. și Rusia.

În ședința dela 16 Febr. a delegației ungare, ministrul președinte Tisza a spus între altele, că există o învoială politică între Austro-Ungaria și Rusia privitoare la Balcani. Scopul acestei învoiei e, că prin ea asigură un stat pe celalalt, că nici unul nu va lupta să cucerească teritoriu nou în Balcani, ba nici se-și câștige înruirintă, amestec, prea mare în trebile din Balcani.

O fi, și Rusia acum nici n'are vreme să gândească la cuceriri nouă de teritoriu în Balcani, dar', că înruirintă ei crește acolo, pe lângă ori-ce contracte contrare, asta e și mai sigur! Popoarele slave din Balcani au azi ochii ațintiți spre „Tătucul“ dela Miză-noapte, — și așa contractul din vorbă e mai mult o opreliște pentru Austro-Ungaria, dar' nu aceeași și pentru Rusia!

Limba Română
și
unitatea culturală.

E semn bun: opinia publică a ajuns la convingerea, că avem datorita a vorbi românește și a simți românește, dela mare până la mic. A fost o vreme nenorocită, când se credea că, în limba mojișilor, în limba „proastă românească“, nu s'ar putea învăța științele, nu s'ar putea scrie literatură. Dar această idee o susțineau străinii și înstrăinații; au susținut-o o bucată de vreme slavonizații, apoi grecizații, cari nu lipsiseră a merge cu îndrăneala până la a propovădui, că Dumnezeu nu înțelege toate limbile, ci numai ovrește, grecește, latinește și, de la o vreme, și slavonește!

Dacă ne întoarcem nu mai departe decât la vremea când Alexandri și contemporanii lui își făceau educația și instrucția, vom vedea cum ideea, că limba română nu e în stare a exprima idei înalte, științifice și filosofice, era foarte înrădăcinată. Se știe că la examenele lui Lazăr și la ale lui Asachi, boerimea se aduna, întra altele, pentru a se încredința, dacă în limba română se poate face instrucție și știință. Contemporanii reformatori, ne-au lăsat descrieri interesante despre bucuria nemărginită și naivă a celor ce iubeau limba românească și se bucurau văzându-o în stare de a exprima cele mai înalte idei și abstracții. Cu toți ne aducem aminte de vestita poezie a lui Sion care începe cu „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim“ și are ca refren „Oh, vorbiți, scrieți românește, pentru Dumnezeu!“, poezie caracteristică pentru epocă.

Dar ceea-ce generația dela 48 a făcut pentru a se desrobi de limba greacă și a pune la loc de cinste limba română, nu e de ajuns. Astăzi înțelegem mai adânc rostul cultivării limbei naționale și suntem bine încredințați de nevoea de a vorbi și scrie românește.

Întăiu și 'ntăiu e nevoea de-a nu ne înstrăina de poporul de jos, de majoritatea uriașă a poporului român. Astăzi am mers așa de departe pe calea aceasta, ne-am deprins a scrie și a vorbi o limbă atât de peste măsură, și fără de neove, impestrițată cu vorbe streine, încât nu mai suntem, cei mai mulți, în stare a scrie și vorbi așa, ca țeranul sau mahalagiul să ne priceapă. E o nenorocire mai mare de cum ne închipuim; căci nici odată cultura păturei de sus, a oamenilor mai luminați, nu va putea sta pe-o temelie neștrămutată, câtă vreme nu ne vor înțelege și țeranii. Ne e mai ușor nouă să ne îngrigim de limba ce întrebuițăm, să căutăm a nu o încărcă pe de prisos cu vorbe și construcții străine, când nu ne lipsesc nici cuvintele, nici puțința de a ne arăta cugetările curat românește, decât se-l învățăm pe țaran limba aceasta a noastră, artificială.

Literatura noastră a început a lua desvoltare, de când Românii de peste munți au părăsit limba artificială a generației trecute și s'au întors la graiul atât de frumos și de cu agă a poporului; de când atât Muntenii, cât și Moldovenii, caută să se inspire de la limba vie a țărâniei.

În această influență a limbii poporului trebuie să căutăm explicarea dragostei cu care se cetesc poeziile lui Alexandri, Eminescu, Coșbuc, etc. În Iași, în București, în Brașov, și chiar în Budapesta, a început a se scrie o limbă, care se asemănă, fiind că pleacă din același izvor. Și frumusețile speciale cutărei sau cutărei părți din întinderea limită de Români, încep a ajunge avere a tuturor scriitorilor noștri buni.

Suntem popor mic, dacă ne vom mărgini numai între granițele României independente; dimpotrivă, suntem vre-o două-spre-zece milioane, dacă ne vom număra cu toții. N'ar fi oare o nelegiuire a nu căuta să scriem într-o limbă pe care toți s'o înțeleagă? Acea limbă nu poate fi meșteșugită, fabricată din latinește, ci trebuie să fie o contopire a tuturor graiurilor locale, păstrând, se înțelege, acea formă care a fost limba claselor domnitoare în Moldova, Muntenia și Transilvania, și apoi limba bisericice, dar îmbogățind-o cu toate întorsăturile și cuvintele plastice și bine nemerite ce se află în graiurile mai locale.

Numai așa vom avea o limbă literară bogată și vom face cu puțință unitatea culturală între Românii imprăștiati sub felurite stăpâniri politice, și tot-odată nu vom rupe unitatea de limbă între clasa cultă sau orășenească și între țărânie.

„Voința Națională“

Urmările războiului ruso-iaponez s'au simțit deja și pe piețele de bani, și anume la Berlin s'a început întâi scumpirea banilor, căci banca imperială a detras din circulație 80 milioane de marce, având acest fapt de urmare urcarea procentului de interese după bani, cu aproape 1%, lucru ce s'au resimțit și asupra piețelor de bani din Viena și Pesta.

FOIȚA

Prima pagină.

*'Mi-ai răsărit ca și-o icoană
Din intruparea unui vis.
În cartea dragostelor mele
Tu prima pagină ai scris!*

*Dar' când am început iubirea,
Te-ai dus, ca-n veci să nu mai vii,
Spunându-mi să te uit, că-n viață
A mea nici-când nu poți se fi!*

*În urma ta în sfânta carte
Au scris mamele de femei —
Azi cartea dragostei e plină,
Abia o port de mare ce-i!*

*Și totuși când pierdut în gânduri
O recitesc din când în când:
Stau ore 'ntregi cu-nduioșare
La prima pagină... și plâng...*

Pentru o lacrimă.

*Era la despărțire... Tristă
Stătea privind cu ochii-n gol,
Iar' eu zâmbindu-te de mână
Te mângâiam cu glas domol.*

Războiul între Rusia și Japonia.

De două săptămâni acum, iese tot mai viu la iveală, că cele două puteri mari încăerate, au și una și alta frică una de alta, și abia de se mai ciocnesc câte-odată pe mare, încolo lucrează cu mare febere, cu toată grabirea ce se poate, la adunarea tuturor puterilor, ca apoi să se dea lovitura cea grea, care pentru una va fi viață nouă, de zece-ori înălțată și de o lume întreagă temută, pentru alta va însemna aproape moarte, sinucidere, ori cel puțin grea neputință pe timp îndelungat.

Trecerea trupelor iaponeze.

Japonezii, mulțumiți că Rușii nu le mai fac împotriviri la trecerea trupelor pe pământul Coreei, pentru care e cearta, trec mereu la trupe în Coreea, și ci-că ar avea deja acolo adunați la 200.000 de oameni și vor mai duce pe atâta. Acum trec de pe țărmii țării lor pe cei ai Coreei, pe marea dintre ei, muniții și proviant (hrană) și se silesc a fi bineprovăzuți cu de toate pe când vor da lupta cea mare cu uriașii Ruși.

Jertfa Impăratului Japoniei.

Impăratul Japoniei a făcut veste, că toate bogățiile, acareturile cele scumpe de diamant, aur și argint ce s'au adunat prin veacuri la Curtea lor împărătească, și cari sunt neprețuit de scumpe și neștiut de multe, pe toate le vinde, și banii îi cinstește țării pentru a-i folosi în acest războiu pe viață și pe moarte cu primejdiosul seu vecin Rusul.

Prezădirile Rusiei.

Rusia asemenea tace și adună toate corăbiile de războiu de pe ori-unde ar fi și le îndreptează spre câmpul de războiu iaponez. Dar' abia peste săptămâni de zile vor putea fi la locul lor ca să-și încerce norocul de nou cu tigru iaponez!

Țarul a numit pe Kuropatkin de comandant general peste tru-

*Și cum plângând și-am zis adio
Cu-un suflet trist și pustiit,
O lacrimă și-a fost răspunsul,
Semn al durerii ce-ai simțit.*

*A fost o lacrimă de-o clipă
Ce-n altă clipă s'a uscat,
A fost o clipă de durere
Ce-n altă clipă s'a uitat...*

*Dar' clipa despărțirii noastre
Eu vecinic n'o mai pot uita!...
Așa 'mi-e dat să plâng o viață
Pentru o lacrimă de-a ta!*

Emil Sabo.

TREI ROSE.

Narațiune din casa din pădure.

(Urmare și fine.)

III. Rosa albă.

Astfel stătu ea timp mai îndelungat cu fața acoperită în palme; în urmă se scula și eși afară, — sub cerul liber în aerul curat. Acuma simți parfumul florilor frumoase, printre cari scurt înainte umbra de-a dreapta soțului seu iubit așa de fericită, cu inima așa de plină de dulci nădejdi.

Nu departe se reogindau în razele palide a unei unde lacului. Pe malul lui sta dînsa ore întregi în dulce

pele de pe câmpul de luptă și cum anumitul general e știut de un foarte isteț luptaci, Rușii au primit cu multă bucurie vestea trimiterii lui la fața locului și se țin ca siguri de aceea, că vor bate rău pe Japonezii în luptele pe uscat.

Știrile ce vin despre ciocniri pe apă, dau încă tot vești rele pentru Ruși. Iată unele:

Corăbiile ruse prinse.

În 22 Febr. flota iaponeză a prins patru gonitoare de torpede rusești, și pe soldații de pe ele i-au dus, ca prizonieri. Ci-că japonezii, ca să înșele pe Ruși, cum era negură și noapte, foloseau sig-nale rusești, până i-au adus în cursă.

Lupta primă pe uscat.

O știre neîntărită încă, spune, că și pe uscat s'ar fi dat deja o luptă crâncenă între Ruși și Japonezii la râul Jula, și că Rușii ar fi fost siliți a se retrage cu pierderi însemnate, doar' 2500 de oameni să fi pierdut, ear' iaponezii 1500.

Cobere.

Linia ferată peste Siberia spre Asia e mereu plină cu trenuri ce duc trupe la luptă. Mai Dumineca trecută având să treacă pe ghiață peste lacul Baical, s'a rupt ghiața sub soldații ruși, și s'au înecat peste 150 de feciori.

Din Vașovia (Rusia) se telegrafiază cu data de 24 Febr. că trupele rusești din Asia răsăriteană s'au bolnăvit de-odată în număr mare: *bântue printre ele greaua boală a scursorii cu sânge*. Aș căpătăt-o din neprirea climatei și frigul ce domnește acolo și trupele n'au unde se adăposti!

Mai nou.

Știri venite prin Rusia spun, că în 23 Febr. iaponezii ear' au încercat un atac pe mare asupra Port-Arthurului, port bine întărit de Ruși, — *dar' au fost respinși de Ruși cu pierderi însemnate: s'ar fi înecat vre-o patru corăbii iaponeze*. Știrea încă nu e întărită.

Lupta cea mare, hotărîtoare, se va putea da, și pe apă și pe

asteptare... Colo în umbra deasă era teiul sfânt... Șezând lângă trunchiul lui, de multe-ori înghinția el înaintea ei, jurându-i dragoste și printre jurăminte îi spunea zicînd „tu viața, fericirea și iubirea mea“.

Și când toate acestea îi reveneau în minte ca tot atâtea fanteame a norocului și a fericirii ei pierdute, atunci întristarea și mâhnirea sufletească o cuprinseseră de nou, mâinile îi căzură fără putere ca două lucruri moarte; simți cum sinul i-se strînge — și o durere cu sgarciuri îi sfășia inima! Capul i-se aplecă pe sin. Și de-odată auzi un sunet tremurător prin aer, — orologiul din turnul castelului suna cu tact, încet, bătînd miezul nopții.

Contesa se scula: Luna se ivi dintre nori și lumina întreg cuprinsul. Aerul de noapte era curat și răcoros, și contesa se întoarse într-acolo de unde simți venind aerul răcoritor. Fața îi era aprinsă, ochii împăingeniți, și capul greu. Și aerul venea dinspre pădurea cu brazii cei de veacuri, și după acei brazi se îndreptă privirea ei obosită, eară acolo zări departe, departe, munți și dealuri... Atunci un lung și dureros oftat sbură de pe buzele ei, și întreaga ei ființă începu a tremura ca trestia. O! da, acolo între munții și dealurile acelea a fost ea așa de fericită! Și acel

uscat, numai peste vre-o 4 săptămâni. Pân'atunci Rusia tot trimite la trupe peste Asia în Manciuria.

Țarul crede tare în biruința Rusiei, care, zice, va fi crâncenă, neîndurată față de Iaponezi, ca să bage spaimă pe veacuri în rassa galbină asiatică, față de rassa albă și autoritatea ei europeană!

Știri politice

Ferbere în Macedonia.

Viața bieților creștini în Macedonia numai de pismuit nu poate fi! Abia că trecura peste iritațiile și neliniștile încercărilor revoluționare ale bandelor lui Sarafow, și acum iar îi așteaptă atari zile pline de primejdii.

Turcia nu vrea să îplinească reformele ce făgăduise și așa Albanezii și Macedonenii sunt foarte măchniți și se gata de atac revoluționar asupra stăpânirii turcești. Iar Turcii se vede că-i vine asta bine la socoteală, să-i lase să se rescoale, c'apoi ea, ne avînd acum frică de Rusia care are de furcă în celalalt cap de lume, — să sară odată cu toată turbarea ei păgână asupra Macedonenilor și să-i sugrume de-a binele.

Săptămânile astea au fost și lupte crâncene între Albanezi și trupele turcești, și în încăerarea dele Ghiacovița Pașa-Şebzi a fost rănit greu, ba o întreagă divizie turcească a fost nimicită.

Și zilnic vin din Macedonia știri îngrigitoare despre încăerări sângeroase între bandele resculate și trupele turcești. În deosebi în părțile Monastirului și în vilaetul Adrianopolitan, omorurile politice sunt la ordinea zilei.

Să zvoneste că din Paris s'au trimis zilele astea 19 vagoane de patroane pentru Bulgaria!

Diplomații totuși au nădejde că pacea nu va fi tulburată în Balcani, cu toate zvonurile ce se fac că în primăvară, îndată după Pasti, ar fi să izbucnească revoluția de nou. Diplomații cred că nu e cu puțință revoluția și pentru

timp al fericirii așa departe s'a dus, așa departe a sburat!

Și tot să dorea acolo, înderept, acolo în aerul curat, pentru-că dacă nici unde în lumea mare nu, dar' acolo sigur va afla mângăere!...

Cu pași repezi se grăbi, acuși fugind, printre cărări, păpă-ce în sfârșit ajunge la zidul grădinii. Ca și o căprioară se prinse de zid și într-o clipă fu afară în liber. Ea simți sub picioare iarăși covorul naturii, cu mușchiul lui moale, și respiră de nou aerul cel nestricat. Îi părea ca-și-când de un timp îndelungat ar fi fost și trăit sub lanțurile unui vis grozav, — care însă i-a perit într-o clipită.

Fără de-a privi înderept, alerga prin pădure, prin umbra copacilor deși, printre ale căror ramuri dese abia străbătea ici-colea câte o slabă rază de lună, și și aceea părea a fi așa de nepăsătoare la scenele lumesti.

O grupă de căprioare deșteptate din somn, priviră uimite la ființa trecătoare, care părea a fi ângerul nopții, — apoi adormiră iarăși de nou în liniște.

Rîuri repezi de munte se isbeau, spumegînd, de stîncile ce le veneau în cale, și astfel sunetul valurilor se auzea din depărtare, ca urletul unei furtuni, dar' sinului ei sdrobotit și ini-mei ei frînte, îi părea acest vuet a

cuvîntul, că comitetului macedonean i-s'au gătit paralele. Au furat care cum au ajuns și acum nu mai au. De multe-ori însă știrile și credințele diplomaților s'au dat de minciună prin întâmplările ce s'au desfășurat.

*

Primejdii în Africa.

Telegrame sosite sara târziu în 23 Febr. la Hamburg aduc din Africa de Miază-zi-Apus știri neliniștitoare pentru Germania, a căror proprietate e acea parte din Africa. Spun anume că Negrii se mișcă și s'au chiar resculat icicolo contra autorităților germane și a tuturor albilor așezați printre ei: Au omorît pe doi funcționari, iar pe 30 de familii de albi le-au stîrpit cu totul, cu copii cu tot!

Din Vindhuk a pornit asupra lor o expediție de soldați germani cari să pedepsească pe resculati.

Advocatul Dr. Pataky

sau

cum fug Ungurii de innul

„Deșteaptă-te Române“!

La petrecerea de Sămbătă a tinerimii române din Orăștie, aranjatorul Quadrilului II. a ordonat muzicii, ca la figura ultimă să cânte „Deșteaptă-te Române“ în tact de marș, potrivit-se admirabil pentru aceea figură de încheiere și fiind o foarte nimerită încheiere a jocului însuși.

După terminarea jocului, avocatul Dr. Pataky din loc, se adresează cam aprins unui tiner universitar român: — Ce a fost aceea ce s'a cântat pe urmă la Quadril?

— Innul român, — răspunde tinerul.

— Asa? Dar' l-a comandat cineva, ori l-au zis musicanții de capul lor?

— Nu știu sigur, dar' cred că la comanda aranjatorului jocului.

— Atâta considerație aș fi așteptat dela D.-V. — zise atunci aprigul tiner (foarte tiner!) avocat, — ca dacă eu sunt acolo, apoi acea melodie îndreptată contra noastră, să nu se cânte! Alászolgája!

Și s'a dus ca din pușcă. Firește nu l'a băgat nimeni în samă. Cei doi trei ce auziseră patriotica-i izbucnire, au zămbit de filosofia tinerului avocat și și-au petrecut voioși mai departe.

valurilor, ca o melodie dulce!... Au doară nu era vocea naturii manifestată întru toate, aceea voce scumpă ce pentru dînsa amuțise așa de de mult!

Întru acestea ajunsese pe cărări tot mai cunoscute, și deși simțea cum picioarele ei neîndatinate ardeau în flacări de oboseala mersului repede, totuși se grăbea înainte, înainte!

Și când în sfârșit luna părea a fi pe asfințite, atunci se iviră printre crengile arborilor întăiele raze ale aurorei, și în această liniște sfîntă auzi valurile neobosite și mersul regulat al unui riu cunoscut.

Cele din urmă puteri păreau a o părăsi, când cu un strigăt desnădăduit căzu la pământ pe iarba plină de rouă: era tocmai pe malul râului unde în copilăria sa adormia așa de des!... Acolo zăcea frumoasa copilă, a naturii în vestmîntul ei alb și ușor, cu buclele aurii căzute pe umeri la vale!

Mâinile îi erau împletite spre rugăciune, ochii ei frumoși priviau la stîncă din față, la peștera de odinioară!...

Deodată se mișcă ceva prin liniștea sfîntă a dimineții, și ca un nour des se ivi din crepătura stîncii ce părea a se grămădi într'un singur punct de unde se desfășură tot mai clar figura unui june de-o frumusețe supra-naturală. Întreaga ființă părea

NOUTĂȚI

„Canta de aur“ volumul I, cel înfișcat de judecatorie, și pentru care autorul dl. T. V. Păcșian zace încă în pușcărie, — ne-a adus azi (26 Febr.) poliția napoi: s'au rupt din ea foile incriminate, iar pagini singuratic ce nu puteau fi rupte, sunt mănjițe cu smoală de nu le mai poți ceti. Ne pare bine de reprimirea ei și așa ciungărită și smolită!

Petrecerea tinerimii române din Orăștie a decurs, Sâmbăta trecută, în cea mai bună dispoziție. Sala mare dela „Transylvania“ a fost foarte frumos decorată. Am avut oaspeți alesi, dela Deva, Spring, Ilia și din jur. Public în cerc restrâns, eleganță mare, voie bună. A lăsat cele mai bune impresii.

Dela oraș. Joi d. a. a fost ședința de comunitate: S'a hotărât, prin votare nominală, ca banii pupulari și orașenești și să fie depuși și pe viitor la cele 3 institute de bani: Vorschussverein, Ardeleana și Sz-Takarékpenztár.

— **Taxe de pășunat** pe 1904 s'au stabilit tot cum au fost anul trecut: 3 fl. de vita mare pentru pășune, 1 fl. 50 cr. de vacă ca taxă pentru întreținerea taurilor și 1 fl. plata păstorului; pentru bibolițe tot așa, numai la taxa taurului 1 fl., nu ca la vaci 1 fl. 50. Propunerea părintelui Moța, ca să fie și pentru vaci taxa de taur lăsată ca la bibolițe numai 1 fl., a căzut fiind sprijinită numai de membri români prezenți.

— **Vama lemnelor** ce vin din afară în oraș, și care era până acum venitul alor trei biserici: ev. ref. săsească, ev. ref. ungurească și rom.-cat. din loc, a fost răscumpărată de oraș, dându-se fiecărei biserici pentru școala câte 60 fl. pe an. Tot la 60 fl. s'a urcat și ajutorul de 40 fl. dat bis. gr.-or. române pentru școală în loc de parte la acea vama.

Medic ucigaș. Să scrie că în Ploești au prins și arestat pe medicul (străin) Jakobsen, care își asigurase femeea pe 50.000 dolari, și apoi ci-că ar fi otrăvit-o, ca să moară să capete banii de asigurare.

Veterinar orășenesc. Azi, Vineri, după amiază e alegerea de veterinar la orașul nostru. Șansele le are un anume Margitai, candidat de clubul unguresc. (Postul e unguresc).

vânător, căci el cunosc pe însași copila lui! Pierdut de durere el o îmbrățișă, o sărută, stropi cu apă rece fața cea frumoasă. Și cu zimbetul ângeresc, — îi vorbește, o rugă, desmerdă, sbieră, — dar' toate erau deșerte ochii, acei ochi frumoși, nu se mai deschisera, ea durcea adânc, adânc, scăpată de ori-ce durere.

El o duse și o așeză în casa cea de odinioară pe un catafalc de ramuri de brad, La capul ei cu buclele de aur ardeau două luminări, și flori și iederă erau presărate peste cosciugul ei.

Și când a sosit ciasul despărțirii, îi săpară un mormânt la trunchiul unui brad vechiu, și la capul ei implântă nefericitul tată cu mâna lui proprie o ramură de „roză albă“. În fiecare zi udară ramura cu lacrimile inimei lor, până-ce roză începu a crește și îmbrățișând întreg mormântul, făcu flori cu boboci mici și delicați, întocmai ca ființa ce durcea jos în sinul pământului.

Atunci în adierea lină a vântului de seară, printre șopotul de frunze, îți părea că s'aude o voce lină care îi cânta: „Dormi lin, dormi lin, copil frumos“...

Ah! dar' ce ved, tu dulcea, draga mea fetiță?! În ochii tăi încă lacrimi?! Lasă plânsul! Lasă-ți ochii tăi

Nostimadă, — serioasă. Un credincios abonent al „Libertății“ nu-și renouise nici densus abonamentul pe 1904. Văzuse în numărul 4 avisul, că numărul 5 să mai trimită numai celor-ce au plătit pe 1904 ori au cerut anume trimiterea. Dar tot n'a trimis. Zilele astea am primit abonamentul cu observarea pe cupon:

„Văzând nota din Nr. 4, n'am trimis anume abonamentul, de curios să ved că o-priți-mi foaia ori ba...“ etc.

Și dacă a văzut că i-s'a oprit, a plătit. Vorba asta pe cât e de comică, pe atât e de caracteristică pentru viața ziarelor noastre. Cele mai multe foi ale noastre atâta, și cu litere așa de mari strigă pe cetitori să plătească restanțele, că e acuzi disgestător să mai cetești avisurile... administrațiunii! Și dacă nu plătesc, le trimit mai departe foaia ani întregi! Ba unor foi, li-să trimite napoi de cutare „abonent“ ce n'a abonat'o, un număr două, ca semn de respingere, și tot nu o opresc! ci dă-i-o numai mai departe, și la pătrare de an strigă cât poți: plățiți restanțele, că avem mii în restanți!

Așa apoi publicul nostru s'a dat a nu lua în serios avisurile foilor noastre în această privință, cum n'a luat nici fratele nostru din vorbă avisul nostru, că oprim celor ce n'au renouit. Și asta e rău. Iar noi dela „Libertatea“ nu voim să urmărim pilda asta rea. Noi trimitem foaia numai celor cari o cer și o plătesc, — căci nu voim să ne arate nimenea ca pe unii ce o punem acuzi cu puterea pe capul lor, fără placul lor.

De aceea să nu fie cu supărare celor ce le-am oprit'o căci abia de sunt 10—12 cărora nu am oprit'o având speciale considerații față de ei. Și așa vom urma și în viitor. Că așa fac și toate foile streine bine arangate; pe-un noroc, și cam cu sila, nu trimit foile lor pe capul nimăru.

Căsătoria unui fost pleban romano-catolic. Măre senzație făcuse înainte vreme știrea, că plebanul romano-catolic Zsemberi din Hajduböszörmény, a abzis de oficiul seu și a trecut la religiuinea reformată.

Înțelesul la această părăsire a credinței îl dă cununia ce a avut loc zilele astea în Hajduböszörmény, în care mirele fu fostul pleban Zsemberi, iar mireasă veduva Aurora Cseh, o femeie din cele mai bogate din comitat.

să fie veseli, fiindcă tu ca un copil fericit poți să te desfătezi în farmecul și frumseța naturii ce Creatorul ne-a dat din abundență, mai curat și sublim, ca ori-care! Lasă-ți ochii tăi să ridă, pentru-că tu fără să ai idee de sgomotul rătăcios al lumii mari, — în cercul tău restrâns, în florești ca o roză gingașă, la a cărei privire inima suferindă renaște! Lasă-ți ochii să fie veseli, să ridă, să zimbească, — căci tu ai în sinul tău un tezaur ceteresc, ceea-ce lumea nu-ți poate da, fără numai răpi! Și vrei tu să mă lași să te rog de ceva?! Ceea-ce să-ți și păstrezi adânc în inima ta?

„Da“.

Când vreodată înaintea ușei tale se va abate vre-un conte tinăr și frumos, care te va linguiși vorbindu-ți în limba lui dulce despre castelul, despre minunățiile, despre vânătoarele lui, — descriindu-ți în colorile cele mai frumoase dragostea lui, — atunci adu-ți aminte de istorioara ce ți-am spus astăzi!

Așa-i că-mi fadăduști aceasta?! Alba-Iulia 1903.

Tradusă de V. E. R.

Podul de lanț din Pesta, precum a spus secretarul de stat Bela Grinzenstein zilele astea, guvernul are de gând să-l oprească pentru trecerea căruțelor și a poverilor mai mari și să-l mai lase numai pentru trecerea oamenilor pe jos. Secretarul spune că podul e de altfel destul de tare pentru a suporta și cea mai mare greutate trecătoare, dar fiind acest pod-de-lanț o raritate mare, ba singur în felul său, încât face renume orașului însuși, guvernul are de gând să-i dea o reparatură temeinică și-apoi se oprească trecerea trăsurilor și povorilor peste el, ca cu atât mai mult să țină, așazicând în veci, ca un monument rămas din zilele noastre. — Lumea din Pesta însă e nemulțumită de planul ministrului, pentru-că publicul mare va suferi prin asta, fiindcă calea cea mai scurtă între Buda și Pesta e cea care duce peste podul de lanț. Dacă e tare destul, zic ei, de ce să fie oprit. Dacă nu'i tare, să fie întărit.

† **Dumitru A. Mosora.** Corpul învățătoresc dela școalele primare din Seliște are dureră a da următorul anunț:

Cu inima întristată aducem la cunoștința prietinelor, colegilor și cunoscuților, că iubitul nostru coleg Dumitru A. Mosora, învățător la școalele primare române gr.-or. din Seliște, membru corespondent al secțiunilor literare ale „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, s'a mutat la cele eterne în 9/22 Februarie, 1904, la orele 8 dimineață, în etate de 30 ani; în al 3-lea an al căsătorii sale și în al 11-lea an de funcțiune învățătorească, dintre cari al 5-lea la aceste școale, îndepliniți cu mare conștiințiozitate și abnegațiune, lăsându-și în cea mai adâncă întristare iubita-i soție, mamă și fiu. Istovitul lui trup se va înmormânta Miercuri în 11/24 Februarie, la 2 ore d. a. în cimitierul bisericii mari din Seliște, Dormi iubite în pace! Seliște, în 9/22 Februarie, 1904, Corpul învățătoresc dela școalele primare gr.-or. din Seliște.

Plini de sinceră durere luăm act de moartea prea timpurie a zelosului inv. D. Mosora, fost învățător și la școala noastră capitală din Orăștie și iubit de toți câți l-au cunoscut, pentru inima lui bună, pornită spre tot ce e frumos, și zelos scriitor prin foi și muncitor în felurite corporațiuni. Trimitem simțite condolențe întristatei familii.

La producția teatrală a meseriașilor noștri din Orăștie (13 Febr. n.) au binevoit a contribui cu suprasolviri dñii: Dr. A. Vlad 5 cor; I. I. Vulcu 5 cor; Dr. R. Dobo 2 cor; I. Rob 2 cor; V. Vlad 1 cor; G. Oprean 1 cor; A. Vlad (pantofar) 1 cor. 20 fl; I. Dobendi 1 cor; R. Balomiri. N. Nicoară și N. Groffu câte 20 fl. — S'au încassat din vinderea biletelor 230 cor. 30 fl. din suprasolviri 18 cor. 80, total 249 cor. 10 fl. Spese au fost 198 cor. 10 fl. A rămas un profit curat în favorul fondului meseriașilor cor. 51.

Atât cei-ce au luat parte la producție, încuragiind pe meseriașii noștri, cât și domnii cari au contribuit cu suprasolviri, sunt rugați să primească și pe această cale călduroase mulțumiri,

Arangiatorii.

Literatură

Dl. **Emil Sabo**, tinăr profesor în Blaj, a scos de sub tipar 1 volum de poezii sub titlul „Cânteece“ scrise mare parte încă ca student. Reproducăm în foiața de azi două din ele, ca model. Sunt poezii ușoare, variind aproape toate, când mai mult când mai puțin reușit, eternul cântec al iubirii.

Să pare însă că în acest volum

poetul și-a edat numai încercările din anii mai tineri, căci note mai profunde, creațiunii puternice, care să-i marcheze și dovedească talentul real, nu găsim în volumul acesta. Să sperăm că în al doilea vom găsi lucrările cari să ne prezinte pe poetul ajuns bărbat și cugetător mai profund.

Poesii, de altfel drăgălașe, ca cele două ce reproducem, sunt cele mai multe din acest volum, pe care îl recomandăm iubitorilor de literatură. Să poate procura dela librăria seminarului archidieceșan din Blaj cu prețul de 1 coroană.

Harakiri..

Harakiri e o virtute specială japoneză. Japonezul nu se teme de moarte ca de cel mai mic lucru din lume, și ca semn că el nu e laș, fricos, e în stare în ori-ce clipă să o dovedească prin aceea, că — își spintecă pântecul, ucigându-se! Această înfrățireală a lor să numește „harakiri.“ Cel-ce nu e în stare să facă cu sine mici acest fapt de vitejie, acela n'are în Japonia onoare nici de trei parale! — Cel puțin cam așa erau stările mai înainte vreme. Acum s'au mai modernizat și ei, și și „moda“ cu harakiri a cam dat napoi.

Dar din vremile când ea, nainte încă cu 20—30 ani, era în plină tării, se povestește următoarea istorie interesantă:

Acum 30 ani ofițerul francez Duchange mersese în Japonia având chemarea a lucra la organizarea după model europeanesc a armatei japoneze. Duchage se dedase așa de bine între Japonezi, că cu timpul începu a lua parte și la mișcările lor politice. S'a întâmplat că „partidul luminei“ a făcut revoluție contra Fakir-ului (împăratului), pentru-că zicea că nu împinge țara așa de repede pe drumul luminei, precum ei ar dori.

Revoluția însă a fost înfrântă și Duchage a ajuns și el în temniță. Și a fost printre alții mulți, judecat la moarte!

În ciasul din urmă însă, împăratul s'a îndurat de ofițerul francez care îi făcuse lui bune servicii ca instructor în armată, și i-a dat voie ca, în loc de a muri moartea rușinoasă de mâna călăului, să moară moartea onorifică, cavalerescă, de harakiri spintecându-și cavalereste pântecul în fața mulțimii, pentru-că multimea l'ar fi și aplaudat și laudat ca pe un cavalier! Ba ca lucrul să meargă ușor de tot, împăratul l'a procurat însuși un brieu cu pânzele scumpe și bine ascuțit! Să-i fie o plăcere, nu altă, a se spinteca cu el.

Un trimis al Fakir-ului i-a dus francezului în temniță vestea despre deosebita grație împărească.

Spre marea sa mirare însă, trimisul auzi din gura osânditului declarația de tot hotărâtă, că mulțumește Maestății Sale de această înaltă îndurare, dar nu poteste din ea deloc! Dacă e poruncă și judecată, el moare ori-și-când, dar el însuși nu vrea să-și fie sieși călău!

Împăratul ascultă uimit ce-i spusé trimisul și se umplu de dispreț față de „lașul“ străin, care respinge o moarte atât de cavalerescă, moarte pe care ori-ce japonez o primește cu curagiu pentru un lucru mic de tot! Și atât de mare fu disprețul împăratului pentru el, încât zise:

— Acest om nu e vrednic să moară nici de mâna unui călău japonez! Să fie lăsat liber, ca să sufere pedeapsa și mai mare: disprețul, hula întreg poporului japonez! Să fie de batjocura lumii!

Și așa a fost Dechage svêrlit afară din temniță, — și, disprețuit de fapt de toți cunoscuții și pretenii sei, a fost silit a părăsi Japonia în cea mai deplină sănătate!

El trăiește și azi în Cannes ca fabricant de umbrele, și nu se rușinează deloc că atunci nu s'a avântat la vitejia de harakiri, de a-și spinteca foalele nici chiar cu nobilul brieu al împăratului japonez.

RĂMAS BUN

Neputându-ne lua în persoană rămas bun dela toți prea stimații cunoscuți și mulți iubiti prietini, îi rugăm pe calea aceasta să primească sincere mulțumiri pentru stima și dragostea, ce ni-au arătat totdeauna, și cari, ne rugăm, să ni-le păstreze și pe mai departe.

Orăștie, în Februarie 1904.

Familia Petru P. Barțiu.

Dare de samă.

La petrecerea aranjată Joi în 11 l. c. la Ilia-mureșană din partea tinerimei române în favorul copiilor săraci dela școala confesională gr.-or. română din Ilia, au contribuit cu obolul lor pentru reușita și materială a petrecerii, următorii:

Dr. Aurel Vlad deputat dietal 28 cor. Dr. Stefan Rozvan, avocat în Ilia 25 cor. 70 fil: Adam Leșnican, director de bancă, Dobra, 7 cor; George Oprea, protopresbiter gr.-or. Ilia 5 cor; Stefan Șorban, not. cercual Ilia 4 cor; Dr. Laurențiu Petric, medic cerc. Dobra 4 cor; Miron Oprean, paroch gr.-or. Gothatea 4 cor; Ioan Moța, paroch și redactor Orăștie 3 cor; Maximilian Zomonița, jude com. Ilia 3 cor; Dr. Schillinger Károly, medic cerc. Ilia 3 cor; Simion Dragomir, not. cerc. Gurasada 2 cor; Klein Mor, proprietar Gurasada 2 cor; Alexandru Fărcaș, subjude reg. Ilia 2 cor; Familia Degan, Veșel 1 cor, și Eduard Grim, comerciant Ilia 1 cor.

Au mai contribuit, fără de a lua parte la petrecere: Cs. Lázár László, mare proprietar Lapușnic 10 cor; Iosif Morariu, protopresbiter Dobra 5 cor; Iosif Csuts, comerciant Ilia 5 cor; Iean Budoiu, paroch gr.-or. Câmpuri 3 cor. și Pavel Popa, paroch gr.-or. Gialacuta 2 cor.

S'a încasat cu totul suma de 208 cor. 70 fil. din care subtrăgându-se spesele de 144 cor. 98 fil. rămâne un câștig curat de 63 cor. 72 fil.

Primească stimații participanți și marinimoșii donatori și pe calea aceasta sincerile noastre mulțumite.

Comitetul aranjator.

Mulțumită. Cu ocaziunea concertului dat în 18/31 Ian. a. c. de corul mixt al bis. gr.-or. din Romos, au bine-voit a suprasolvi următorii:

Adam Basarab preot, 2 cor. 40 bani; Nicolau Maniu preot 1 cor. 40 bani; Ioan Balșan preot 1 cor. 40 bani; Avram Nasta 1 cor. 40 bani; Ioan Văideian preot 1 cor. 20 bani; Petru Truca notar 1 cor.; Ioan Popovici preot 1 cor.; Petru Truca măsar 1 cor.; Ioan Cotruș preot 1 cor.; Kroisz Ferencz 1 cor.; Vasile Stefanescu 1 cor.; Dumitru Stroia comerc. 80 bani; Petru Stroia, comer. 80 bani; Nicolau Voina, inv. 80 bani; Basiliu Botean, preot 40 bani; Maria Ștef 40 bani; Ioan Hudiță 20 bani; Frantz Schuster

20 bani; Daniel Bauer 20 bani; Nicolae Dubleş, not. pens. 20 bani și M. Gelmarean 20 bani.

Comitetul își ține de datorință, ca și pe această cale să aducă cele mai vii mulțumite acelor marinimoși domni, cari au bine-voit a contribui cu suprasolviri, precum și tuturor cari au participat la acest concert.

Romos, la 28 Ianuarie v. 1904.

Comitetul aranjator.

Un învățăcel

să primește numai decât în prăvălia de manufactură a subscribului.

Să cunoască cât se poate și limbile maghiară și germană.

Să aibă măcar 2—3 clase gimnasiale.

Iean Lázároiu
comerciant
în Orăștie (Piață)

Sz. 135—1904. kir. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a alapján a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak 1903. évi V. 1097 sz. végzése folytán „Ardeleana” pénz és hitelintézet részvénytársaságnak, Miku Pavel lui George és társai kudzsiri lakások ellen 100 K. tőke, ennek 1901. évi 20/X.-től 6% kamatai, 6 kor. 72 fillér eddig és 3 kor. 70 fillér ezutali költségek kielégítésként lefoglalt és 620 kor. becsült ökrök, szekér, széna, és egyéb ingok birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. jbiróságának 1903. évi V. 1097/2 számú végzése folytán **Kudzsiron adósok lakásán 1904. évi márczius hó 18-ik napjának d. u. 2 órája** tüzetik a midőn is a fentti ingok esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson, 1904. évi február hó 18-án.

Rácz Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 3895—1903. tkvi.

Arverési hirdetmény kivonata.

A vhungyadi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Ardeleana” pénz és hitelintézet részvénytársaságnak Bugyul Fájnik végrehajtást szenvedett elleni 320. K tőke követelés s jár. iránti végrehajtás ügyében a vhungyadi kir. járásbíró-ság területén lévő alsó-nádosi 26. sz. jtkvben A † 13. rd. 773/2. hrsz. ingatlanra 37 K, 16 rd. 910/2. hrsz. ingatlanra 67 K, 15. rd. 4145/2. hrsz. felvett ingatlanra 46 K-ra becsült Bugyul Fájnik tulajdonául felvett ingatlanokra, továbbá a 339. sz. jtkvben A † 1. rd. 41/1. hrsz. ingatlanra 320 Koronára becsült ingatlanra a 156. §-a alapján egy Bugyul Fájnik mint Bugyul Aron tulajdonául felvett ingatlanra és végül a 275. sz. jtkvben A † 1. rd. 1718/1. hrsz. felvett ingatlanra 184 K becsértékben a t.-cz. 156. §. alapján egy Bugyul Fájnik mint Popeszk Stefanie és Kiss János tulajdonául felvett ingatlanokra ugyan annyi kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **az 1904. évi márczius hó 29-ik napján d. e. 9 órája** tüzetik ki Alsó-Nádasi községhez tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik az ingatlanoknak becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkkönyvi hatósága.

Kelt V.-Hunyadon, 1903. évi december hó 11-én.

Pisztory,
kir. albiró.

Sz. 358—904 tkvi.

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A maros-illyei kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Vlad Aurél szászvárosi ügyvéd által képviselt Ardeleana szászvárosi pénz és hitelintézet végrehajtónak Popa Jószif és Popa Iános szirbi lakások elleni végrehajtási ügyében 268 K tőke ennek 1900. április 1.-től járó 8% kamata, 1 K 45 fill. perköltség, 9 K jelenleg megállapított árverési kérés költség kielégítés e végett a 3398/903. tkvsz. árverési hirdetményvel egyezően az árverést elrendelte.

A (dévai kir. törvényszék) a m.-illyei kir. jbiróság területén fekvő s a Szirb község 59. sz. jtkvben irt időközben végrehajtást szenvedő Popa János és Popa Iószif nevére Popa Petru lui János és Popa Mária férj. Dán Ruzsálinné javára átirt A † rd. 202. 203. 204. hrsz. ingatlan 930 K, az ugyanazon jtkvből ugyanazon végrehajtást szenvedők nevére Ráz Mojszé javára a szirbi 426. sz. jtkvbe átirt A † 1. rd. 1511. hrsz. ingatlan 38 K-ban megállapított kikiáltási árban **1904. évi márczius hó 23-ik napján d. e. 9 órakor** Szirb község előljá-

rósági iródában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígértett senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 93 K, — 3 K 80 fill. készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt s. óvadékképpnek nyilvánított érték papirban a kiküldött kezébe letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos orak alatt a kir. jbiróság tkvi hatósági iródájában és Szirb község előljárásánál megtekinthetők.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Kelt Maros-Ilyen, 1904. január hó 29-én

(olvashatatlan aláírás)
kir. albiró.

Sz. 327—1904. kir. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-városi kir. jbiróságának 1902. évi Sp. II. 369/3 sz. végzése folytán az Ardeleana pénz és hitelintézet részvénytársaságnak Placsinta Mihaila és társai ellen Kosztesden 110 kor. tőke ennek 1903. évi június 7-től járó 8% kamatai 4 kor. eddigi és 4 kor. 10 fill. ezuttal költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 996 koronára becsült ökrök, tehének, borju, sertések, szekér és széna birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak 1904. évi V. 157/4 sz. végzése folytán Kosztesd községben adós lakására határidőül kitűzetik **1904. évi márczius hó 17-ik napjának délelőtti 9 órája** a midőn is a fentti ingok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

Kelt Szászvároson, 1904. évi feb. hó 18-án.

Rácz Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 136—1904. kir. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a alapján a szászvárosi kir. jbiróságának 1903. évi V. 1143. számú végzése folytán, Ardeleana pénz és hitelintézet részvénytársaságnak Muntean Avram lui Elias és társa Kudzsiri lakások ellen 380 K tőke ennek 1902. évi 21/IX-től 6% kamatai 11 K eddigi és 3 K 10 fill. ezuttal költségek kielégítésként lefoglalt és 700 K-ra becsült ökrök, szekér, széna és egyéb ingok birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ság 1903. évi V. 1143/2. sz. végzése folytán, a Kudzsiron adósok lakásán **1904. évi Márczius hó 18-ik napján**

nak délutáni 3 órája tüzetik ki a midőn is a fentti ingok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak elárvereztetni.

Kelt Szászvároson, 1904. évi február hó 18-án.

Rácz Árpád
kir. bir. vgrhajtó.

Sz. 865—1903. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kőrösbányai kir. járásbíró-ság 1902. évi Sp. 133/4 sz. végzése következtében »Crișana» takarékpénztár javára Cornea Todor I. Avram és társai elleni 72 K s járulékaik erejéig 1903. évi szept. hó 11-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján lefoglalt és 650 K becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, csűr és szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíró-ság 1903. évi V. 635 sz. végzése folytán 72 K tőkekövetelés ennek 1902. évi április hó 6 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódj és összesen 36 K 65 fill. ben bíróság már megállapított költségek erejéig Pojana községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközlésére **1904. évi márczius hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alól is, el fognak adatni.

Amennyiben az elérvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1904. évi február hó 18 napján.

Ruszuly Imre
kir. bir. végrehajtó.

Szám 268—1904. kir. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak 1903. évi V. 1005. számú végzése folytán, képviselt „Ardeleana” pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak Arka Iuon lui Solomon és társai nagydenki lakások ellen 54 K tőke, ennek 1902. évi 8 Szeptember 6% kamatai 15 K 21. fillér eddigi 3 K 90 fill. ezuttal költségek erejéig kielégítésként lefoglalt 680 K becsült ökrök, tehének, üsző, borju és egyéb ingok birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró-ságnak 1903. évi V. 1005/2. számú végzése folytán a helyszínén vagyis Nagy-Denk községben adósok lakásán **1904. évi márczius hó 19-ik napjának d. e. 8 órája** tüzetik ki, a midőn is fentti jogok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak el adatni.

A befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1904. évi február 18-án.

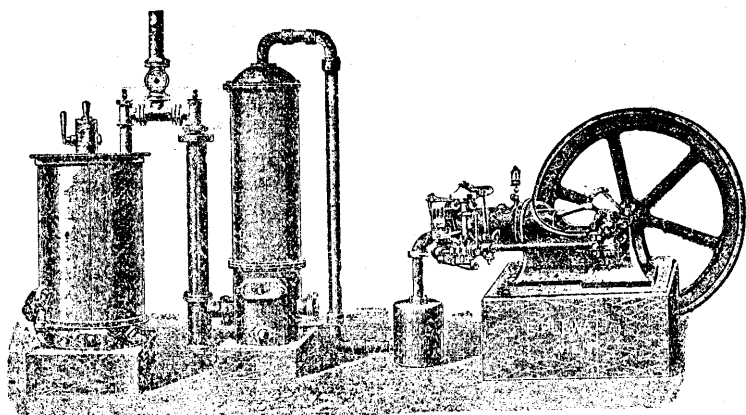
Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

B. DÉNES, BUDAPESTA

VI. Váci körut 61.

representantul și depositul general pentru Ungaria, a fabricii ces. reg. privilegiate de mașini și motoare, a inginerului **E. Plewa, succesorul firmei Brauner și Klasek.**

Motoare de benzin, gaz, petrolu și vapor, 2—100 PH., locomobil de benzin și petrolin 2—20 PH.

Tot aceiași motoare provăzute cu arangement pentru gaz sugativ, reduc cheltuelile de fiecare putere de cal pe oră cu 2—3 fileri!

Prețuri ieftine și condiții de plată favorabile!

Catalog gratis și franco.

Să primesc reprezentanți solizi în provincie.